Prima instanță: Judecătoria Chișinău sediul central, judecător – Ceban Alexandru

Dosarul nr. 2ri-126/25

2-22139118-02-2ri-25032025

D E C I Z I E

16 martie 2026 mun. Chișinău

Completul specializat în examinarea acțiunilor în contencios administrativ și în materie de insolvabilitate, reorganizare și dizolvare a persoanelor juridice din cadrul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții de Apel Centru

În componența:

Președintele completului, judecător Sîrbu Victoria

Judecători Bagrin Lucia și Cașcaval Andrei

examinând recursurile declarate de lichidatorul SRL „Eurofactor” – Cerga Mihail și reprezentantul creditorului SRL „Trans Agent Grup” - avocatul Grecu Denis,

împotriva încheierii Judecătoriei Chișinău sediul central, din 03 martie 2025,

emisă în cadrul procedurii de insolvabilitate a SRL „Eurofactor”, la cererea înaintată de Serviciul Fiscal de Stat cu privire la anularea hotărârii adunării creditorilor,

a c o n s t a t a t:

Circumstanțele cauzei

În procedura Judecătoriei Chișinău sediul central, se află spre examinare cauza de insolvabilitate intentată în privința SRL „Eurofactor”.

Astfel, prin hotărârea Judecătoriei Chișinău sediul central din 04 aprilie 2023, a fost admisă cererea introductivă înaintată de SRL „Trans Agent Grup”, cu inițierea procedurii simplificate a falimentului față de SRL „Eurofactor”.

Ulterior, la data de 03 iulie 2024, de către lichidatorul Cergă Mihail, a fost convocată adunarea creditorilor SRL „Eurofactor” cu următoarea ordine de zi: - stabilirea onorariului avocatului pe cauzele cu privire la urmărirea creanțelor debitorului SRL „Eurofactor”.

La adunarea creditorilor sus-menționată, cu vot majoritar, s-a decis de a stabili onorariu de succes în sumă de 15% în cazul eventualelor încasări din popriri a specialiștilor antrenați de către lichidator.

De altfel, la 09 iulie 2024, prin intermediul poștei electronice, Serviciul Fiscal de Stat a depus o contestație împotriva procesului-verbal și a hotărârii adunării creditorilor din 03 iulie 2024, prin care s-a stabilit onorariu de succes a avocatului în mărime de 15% pentru cauzele cu privire la urmărirea creanțelor debitorului.

Soluția instanței de fond

Prin încheierea Judecătoriei Chișinău sediul central, din 03 martie 2025, a fost admisă cererea înaintată de Serviciul Fiscal de Stat și respectiv anulată hotărârea adunării creditorilor a SRL „Eurofactor" din 03 iulie 2024, prin care s-a stabilit onorariu de succes a avocatului în mărime de 15% pentru cauzele cu privire la urmărirea creanțelor debitorului.

Solicitarea recurentului

La 10 martie 2025 (*în interiorul termenului prevăzut la art. 8 alin. (2) din Legea insolvabilității*) lichidatorul SRL „Eurofactor" – Cerga Mihail a declarat recurs împotriva încheierii Judecătoriei Chișinău sediul central, din 03 martie 2025.

Totodată, la 07 martie 2025 reprezentantul creditorului SRL „Trans Agent Grup" - avocatul Grecu Denis, a depus recurs prin care s-a solicitat casarea încheierii instanței de fond și emiterea unei noi încheieri de respingere a contestației Serviciului Fiscal de Stat.

În motivarea cererii de recurs avocatul Grecu Denis a indicat că adunarea creditorilor reprezintă organul suprem de conducere al debitorului insolvabil, care prin votul majorității, adoptă decizii în limitele competenței legale (art. 54 și 57 din Legea insolvabilității). În lipsa comitetului creditorilor sau în cazul încetării mandatului acestuia, atribuțiile sale sunt exercitate de adunarea creditorilor, competențele neputând fi delegate altor persoane (art. 61 alin. (5)).

De asemenea, recurentul a subliniat că administratorul/lichidatorul nu este legal limitat în angajarea specialiștilor, inclusiv avocați, chiar dacă aceștia dețin aceeași calificare, neexistând interdicții exprese în acest sens, or remunerația acestora se supune aprobării comitetului creditorilor sau, în lipsa acestuia, adunării creditorilor, ceea ce s-a realizat în cazul SRL „Eurofactor" la 03 iulie 2024.

În context, recurentul a invocat că dreptul creditorilor de a contesta hotărârile adunării nu este absolut, fiind limitat de lege sub aspectul temeiurilor și subiecților îndreptățiți, or, Serviciul Fiscal de Stat, deși a votat împotrivă, nu a invocat motive de ilegalitate, ci doar oportunitatea deciziei, aspect insuficient pentru anularea hotărârii.

S-a mai susținut că instanța de fond a depășit limitele competenței sale, substituindu-se organului colectiv al creditorilor și ignorând votul majorității, ceea ce poate crea practici viciate în materia insolvabilității.

Mai mult, în recurs s-a criticat și interpretarea instanței privind imposibilitatea stabilirii onorariului de succes pentru specialiști, or, legea nu interzice această formă de remunerare, iar aplicarea prin analogie a limitărilor prevăzute pentru administrator/lichidator este nejustificată.

În continuare, recurentul a evidențiat diferența de regim juridic și anume că onorariul de succes al administratorului se achită din sumele creditorilor, în timp ce remunerația specialiștilor, inclusiv a avocatului, se suportă din masa debitoare, neafectând creditorii. În cazul avocatului, plata depinde de rezultatele efective obținute, fiind legată de recuperarea creanțelor.

De altfel, consideră că stabilirea unui onorariu de succes nu poate fi exclusă doar pentru că nu este expres reglementată, întrucât aceasta ar conduce la negarea oricărei forme de remunerare a specialiștilor, contrar normelor generale aplicabile.

În final, s-a susținut că hotărârea adunării creditorilor din 03 iulie 2024 este legală, adoptată cu majoritate și în interesul masei debitoare, iar contestația Serviciului Fiscal de Stat reflectă doar un dezacord cu votul majorității, insuficient pentru anularea acesteia, or, intervenția instanței de fond a fost una arbitrară, cu efect de favorizare a unui creditor minoritar în detrimentul majorității.

Aprecierea instanței de recurs

Verificând încheierea contestată în raport cu criticile formulate, în limitele controlului de legalitate și temeiurilor de drept invocate de recurenți, Completul statuează că recursul declarat de lichidatorul SRL „Eurofactor” – Cerga Mihail urmează a fi restitui, iar recursul declarat de reprezentantul creditorului SRL „Trans Agent Grup” - avocatul Grecu Denis, urmează a fi respins, reieșind din următoarele considerente.

- Referitor la recursul declarat de lichidatorul SRL „Eurofactor” – Cerga Mihail, instanța subliniază că, în conformitate cu prevederile art. 426[1] alin. (1) lit. b[1]) Cod de procedură civilă, instanța de recurs este în drept să restituie recursul împotriva încheierii dacă cererea de recurs nu corespunde prevederilor art. 437 alin. (1) și (2), cu excepția cerinței cu privire la anexarea dovezii de plată a taxei de stat, iar conform alin. (2) din aceeași normă, recursul împotriva încheierii judecătorești se restituie în baza a cel puțin unuia din temeiurile prevăzute la alin. (1), printr-o încheiere care nu se supune niciunei căi de atac.

Potrivit art. 437 alin. (1) Cod de procedură civilă, cererea de recurs trebuie să cuprindă: a) denumirea instanței la care se depune recursul; b) numele, denumirea, calitatea procesuală a recurentului sau a persoanei ale cărei interese le reprezintă, adresa lor; c) numele sau denumirea, adresa intimatului; e) denumirea instanței

care a emis decizia în apel, data pronunțării și dispozitivul deciziei, argumentele admiterii sau respingerii apelului; f) temeiul prevăzut la art. 432 și argumentele privind temeinicia recursului; g) data declarării recursului și semnătura recurentului.

Înscrisurile cauzei denotă faptul că, invocând dezacord cu încheierea Judecătoriei Chișinău sediul central, din 03 martie 2025, lichidatorul SRL „Eurofactor" – Cerga Mihail a declarat recurs.

Totodată, recursul declarat nu corespunde reglementărilor art. 437 alin. (1) lit. f) Cod de procedură civilă, astfel ne fiind indicate temeiurile de la art. 432 Cod de procedură civilă și argumentele cu privire la temeinicia recursului.

Așadar, Colegiul judiciar relevă că din recursul declarat, nu se profilează anumite argumente care să ateste netemeinicia sau ilegalitatea încheierii contestate, ce în opinia recurentului, ar servi ca temei de casare a acesteia.

Astfel, instanța menționează că motivele dezacordului cu încheierea contestată și motivele care în opinia recurentului, ar servi ca temei de casare a acesteia, nu au fost indicate, iar până la moment, un înscris ce ar putea fi calificat ca supliment la recurs, nu a fost prezentat de către recurent.

Suplimentar, instanța de recurs accentuează că recurentul a dispus de un termen suficient pentru a lua cunoștință de încheierea motivată a instanței de insolvabilitate și de a depune recursul motivat.

Autorul recursului a cunoscut despre existența încheierii contestate, dispunând la caz de un termen suficient pentru prezentarea cererii de recurs motivate, însă până la moment o cerere de recurs motivată nu a fost depusă.

Astfel, recurentul, fiind parte interesată în soluționarea prezentei cauze, fiind conștient că a depus cererea de recurs nemotivată, urma a se conforma rigorilor legii și a depune recursul motivat împotriva încheierii contestate, cu indicarea motivelor de fapt și de drept ce, în opinia sa, confirmă netemeinicia și ilegalitatea actului contestat.

În această ordine de idei, Colegiul conchide că recursul declarat de către lichidatorul SRL „Eurofactor" – Cerga Mihail este unul nemotivat, iar în atare circumstanțe, în lipsa respectării condițiilor prevăzute la art. 437 alin. (1) lit. f) Cod de procedură civilă, la depunerea recursului, se impune restituirea unui asemenea recurs.

Or, recurentul depunând cererea de recurs nemotivată la data de 10 martie 2025, avea obligația de a întreprinde toate măsurile necesare, după cum sugerează și jurisprudența CtEDO (cauza Van Harn vs Germania nr. 7557/03 din 11.09.2007) de a proteja drepturile sale de acces la instanță prin depunerea unui recurs motivat, condiție ce nu se atestă la caz.

Totodată, instanța de recurs menționează că obligația recurentului în conformitate cu prevederile art. 56 alin. (3) și art. 61 alin. (1) Cod de procedură civilă, este de a se folosi cu bună-credință de drepturile sale procedurale.

Or, neconformarea recurentului rigorilor legii în exercitarea dreptului privind accesul la justiție, nu constituie decât o eludare a acestuia și nu poate constitui o limitare incompatibilă cu garanțiile art. 6 din Convenție. Respectiv, nu se consideră îngrădirea accesului liber la justiție, prin prisma art. 6 din CEDO, în situația în care solicitantul nu se conformează legislației în vigoare în realizarea drepturilor sale procedurale.

Astfel, neprezentarea de către recurent a recursului cu esența și temeiurile acestuia, argumentele privind netemeinicia actului de dispoziție contestat, indică direct la nerespectarea drepturilor sale procedurale, în măsura stabilită de normele de drept procedural.

Din considerentele menționate supra și având în vedere faptul că recurentul lichidatorul SRL „Eurofactor" – Cerga Mihail a declarat recurs în lipsa respectării condițiilor prevăzute la art. 437 alin. (1) lit. f) Cod de procedură civilă, Colegiul judiciar conchide de a restitui recursul, fără a se expune asupra legalității încheierii contestate.

- Referitor la recursul declarat de reprezentantul creditorului SRL „Trans Agent Grup" - avocatul Grecu Denis, Colegiul civil menționează că, potrivit art. 356 Cod de procedură civilă, cererea de declarare a insolvabilității se judecă în instanță conform normelor generale din prezentul cod, cu excepțiile și completările stabilite de legislația insolvabilității.

În conformitate cu prevederile art. 1 alin. (4) din Legea insolvabilității, procesul de insolvabilitate se desfășoară în conformitate cu prevederile Codului de procedură civilă și cu cele ale prezentei legi.

Corespunzător art. 426 alin. (3) Cod de procedură civilă, recursul împotriva încheierii se examinează în termen de 2 luni într-un complet din 3 judecători, pe baza copiei certificate sau electronice a dosarului, pe baza recursului și a referinței la recurs, fără examinarea admisibilității și fără participarea părților.

Potrivit art. 427 lit. a) din Codul de procedură civilă, instanța de recurs, după ce examinează recursul împotriva încheierii, este în drept să respingă recursul și să mențină încheierea.

În fapt, din lucrările cauzei se atestă că în procedura Judecătoriei Chișinău sediul central, se află spre examinare cauza de insolvabilitate intentată în privința SRL „Eurofactor".

La data de 03 iulie 2024, de către lichidatorul Cergă Mihail, a fost convocată adunarea creditorilor SRL „Eurofactor", unde s-a decis stabilirea onorariului de succes în sumă de 15% în cazul eventualelor încasări din popriri a specialiștilor antrenați de către lichidator.

La caz, Serviciul Fiscal de Stat a depus o contestație împotriva procesului-verbal și a hotărârii adunării creditorilor din 03 iulie 2024, prin care s-a stabilit onorariu de succes a avocatului în mărime de 15% pentru cauzele cu privire la urmărirea creanțelor debitorului, iar fiind învestită cu soluționarea aspectului respectiv, prin încheierea din 03 martie 2025, Judecătoria Chișinău sediul central, a dispus anularea hotărârii adunării creditorilor a SRL „Eurofactor" din 03 iulie 2024, prin care s-a stabilit onorariu de succes a avocatului în mărime de 15% pentru cauzele cu privire la urmărirea creanțelor debitorului.

În materie de drept, potrivit art. 59 alin. (1) lit. a) din Legea insolvabilității, hotărârea adunării creditorilor poate fi anulată de instanța de insolvabilitate pentru încălcări de procedură, la cererea administratorului insolvabilității/lichidatorului sau a reprezentantului debitorului, precum și pentru motive de ilegalitate la cererea creditorilor care au votat împotriva hotărârii, faptul fiind consemnat în procesul-verbal al adunării.

Potrivit prevederilor art. 68 alin. (4) din Legea insolvabilității, în vederea îndeplinirii atribuțiilor, administratorul/lichidatorul va desemna și/sau angaja specialiști. Numirea și mărimea remunerațiilor specialiștilor vor fi supuse aprobării comitetului creditorilor.

Totodată, conform prevederilor art. 70 alin. (7) din Legea insolvabilității, onorariul de succes sub formă procentuală se plătește din contul creditorilor, în funcție de volumul și de complexitatea administrării, în cuantum de cel mult 5% din sumele distribuite creditorilor în urma valorificării masei debitoare. În cazul în care statul este creditor majoritar, onorariul de succes sub formă procentuală se stabilește în baza unei grile aprobate prin hotărâre de Guvern.

În baza prevederilor legale invocate, instanța de recurs constată că legiuitorul a admis, în principiu, implicarea specialiștilor în procedura de insolvabilitate pentru exercitarea atribuțiilor specifice administratorilor de insolvabilitate, stabilind însă în mod expres că remunerarea acestora se realizează din masa debitoare și este supusă aprobării comitetului creditorilor.

În același timp, instanța de recurs reține că atât remunerația specialiștilor, cât și cea a administratorului de insolvabilitate se achită din activele debitorului insolvabil, anterior distribuirii sumelor către creditori. Diferența esențială constă în faptul că, în cazul administratorului, legea prevede suplimentar un onorariu de succes, limitat la 5%, achitat din sumele efectiv distribuite creditorilor, ceea ce reflectă o reglementare strictă și excepțională a acestui mecanism de remunerare variabilă.

În speță, se constată că prin hotărârea adunării creditorilor din 10 mai 2024 a fost aprobat un buget lunar fix pentru remunerarea specialiștilor în cuantum de 30.000 lei, reprezentând plafonul stabilit pentru cheltuieli de acest tip din masa debitoare. Ulterior, prin hotărârea din 03 iulie 2024, s-a instituit suplimentar un

onorariu de succes de 15% din sumele recuperate în favoarea masei debitoare, ceea ce, în esență, majorează substanțial remunerația totală a specialiștilor, prin introducerea unui mecanism procentual variabil, pe lângă plafonul fix deja stabilit.

Or, instanța relevă că la momentul adoptării primei hotărâri nu exista nicio certitudine cu privire la valoarea sumelor ce ar putea fi efectiv recuperate, acestea fiind, prin natura lor, incerte și necuantificabile la acel moment. În aceste condiții, includerea unui onorariu procentual dependent de rezultate viitoare și imprevizibile contravine exigențelor de previzibilitate și determinabilitate a cheltuielilor din masa debitoare, astfel cum acestea derivă din art. 68 alin. (4) din Legea insolvabilității.

De asemenea, instanța subliniază că art. 70 alin. (7) din Legea insolvabilității reglementează în mod expres și limitativ onorariul de succes de până la 5%, exclusiv în beneficiul administratorului insolvabilității, ceea ce evidențiază intenția legiuitorului de a distinge clar între remunerația fixă și mecanismul excepțional al succesului, fără a extinde această posibilitate asupra altor specialiști.

Prin urmare, în lipsa unei reglementări legale exprese care să permită acordarea unui onorariu de succes și specialiștilor implicați în procedură, aprobarea de către adunarea creditorilor a unei astfel de remunerații procentuale depășește cadrul legal și este lipsită de temei juridic, or sub acest principiu, Colegiul ajunge la concluzia că instanța de fond în mod corect a abordat problema pusă spre soluționare și respectiv a emis o hotărâre întemeiată.

În aceeași ordine de idei, Colegiul consideră că susținerea recurentului cu privire la imposibilitatea controlului judecătoresc asupra hotărârii adunării creditorilor este lipsită de temei legal, întrucât legea însăși instituie un mecanism de control jurisdicțional al legalității acestor hotărâri.

Instanța de recurs consideră oportun de subliniat că instanța de fond în mod corect a constatat că art. 68 alin. (4) din Legea insolvabilității instituie o limitare expresă a competenței adunării creditorilor/comitetului, în sensul că aprobarea vizează exclusiv remunerații determinate în raport cu activitatea prestată și resursele masei debitoare.

Or, stabilirea unui „onorariu de succes de 15% din sumele adjudecate”, în condițiile în care aceste sume sunt la acel moment incerte și necuantificate, depășește cadrul legal și introduce o componentă de remunerație nelimitată, dependentă de un eveniment viitor incert. De altfel, la data adoptării hotărârii contestate, nu era posibilă determinarea bazei de calcul a acestui procent, ceea ce contravine exigențelor de previzibilitate și legalitate a cheltuielilor din masa debitoare.

Mai mult, argumentul recurentului cu privire la analogia onorariului de succes cu remunerația fixă a specialiștilor este neîntemeiat, întrucât prevederile art. 70 alin. (7) din Legea insolvabilității au un caracter special și derogatoriu, adică nu

poate fi extins prin analogie la alte categorii profesionale, or, o asemenea extindere ar echivala cu crearea unei norme juridice de către instanță sau creditori, ceea ce este inadmisibil.

În context, instanța de recurs apreciază ca nefondată critica recurentului cu privire la „substituirea voinței majorității creditorilor”, or după cum rezultă din circumstanțele constatate, instanța de fond nu a ținut să cenzureze oportunitatea economică a hotărârii, ci doar a verificat legalitatea acesteia în raport cu prevederile legale aplicabile la caz, ceea ce este în deplină concordanță cu art. 59 din Legea insolvabilității.

De altfel, controlul judecătoresc nu vizează oportunitatea votului creditorilor, ci respectarea cadrului legal obligatoriu. Prin urmare, invocarea principiului majorității nu poate justifica menținerea unei hotărâri contrare legii.

În altă ordine de idei, Completul accentuează că potrivit art. 432 alin. (1) Cod de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs, în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

În continuare, instanța de recurs reține și incidența prevederilor art. 118 alin. (1) și art. 122 alin. (1) Cod de procedură civilă, potrivit cărora, fiecare parte trebuie să dovedească circumstanțele pe care le invocă drept temei al pretențiilor și obiecțiilor sale dacă legea nu dispune altfel, or circumstanțele care, conform legii, trebuie confirmate prin anumite mijloace de probațiune nu pot fi dovedite cu nici un fel de alte mijloace probante.

În această ordine de idei, este relevant faptul că în motivarea cererii de recurs, recurentul nu a indicat și nu a specificat careva circumstanțe și norme de drept material și procedural, asemănătoare celor menționate supra și nu a prezentat probe concludente și pertinente ce ar combate circumstanțele constatate de prima instanță.

De asemenea, este de conturat că Curtea Europeană a Drepturilor Omului a relevat în jurisprudența sa constantă, rezultând din prevederile art. 6§1 al Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, că nu se impune motivarea în detaliu a unei decizii, prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes (*Rebait și alții contra Franței din 25 februarie 1995, nr. 26561/1995*).

În concluzie, ținând cont de faptul că prezentul recurs a fost declarat cu încălcarea termenului legal pentru contestarea încheierii instanței de insolvabilitate, Colegiul statuează că recursul declarat de lichidatorul SRL „Eurofactor” – Cerga Mihail urmează a fi restituit, iar cererea de recurs depusă de reprezentantul

creditorului SRL „Trans Agent Grup” - avocatul Grecu Denis, urmează a fi respins ca neîntemeiat.

În conformitate cu prevederile art. 426[1] alin. (1) lit. a) și b[1]) alin. (2) art. 269-270 și art. 426 alin. (3), 427 lit. a), 428 alin. (1), 238-241 Cod de procedură civilă, Completul specializat în examinarea acțiunilor în contencios administrativ și în materie de insolvabilitate, reorganizare și dizolvare a persoanelor juridice din cadrul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții de Apel Centru

d e c i d e :

Se restituie recursul declarat de lichidatorul SRL „Eurofactor” – Cerga Mihail împotriva încheierii Judecătoriei Chișinău sediul central, din 03 martie 2025, emisă în cadrul procedurii de insolvabilitate a SRL „Eurofactor”, la cererea înaintată de Serviciul Fiscal de Stat cu privire la anularea hotărârii adunării creditorilor.

Se respinge recursul declarat de avocatul Grecu Denis, în calitate de președinte al adunării creditorilor SRL „Eurofactor”.

Se menține încheierea Judecătoriei Chișinău sediul central, din 03 martie 2025, emisă în cadrul procedurii de insolvabilitate a SRL „Eurofactor”, la cererea înaintată de Serviciul Fiscal de Stat cu privire la anularea hotărârii adunării creditorilor.

Decizia este irevocabilă de la emitere.

Președintele completului,
judecător Sîrbu Victoria

Judecători Bagrin Lucia

Cașcaval Andrei